

РЕШЕНИЕ

№ 7281

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **3677** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следв. от АПК във вр. с чл. 1 от
ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Б. А., К. А., И. С., Д. М. срещу ДНСК с правно
основание чл. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 204 ал.1 от АПК.

С разпореждане от 25.04.2012г АССГ е оставил без движение исковата молба с
указания за уточняване предмета на исковото производство.

С молба от 10.05.2012г адв. М. от името на жалбоподателите конкретизира, че :

Претърпените вреди от доверителите му са пряка и непосредствена последица от
разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на главен държавен инспектор на ДНСК,
отменено с решение на ВАС като незаконосъобразно. Като период на претенцията се
посочва периода от датата на издаване на отменения акт - 11.01.2001г до датата на
отмяната му - 12.09.2007г. Претендират се имуществени вреди, представляващи
невъзможност на собствениците да ползват имота си или да го отдават под наем в
размер общо на 1 100 000лв. С разпореждане за насрочване на делото в о.с.з. от
11.05.2012г съдът е определил предмета на исковата претенция , като е приел, че в
тази част се касае за предявени четири субективно съединени иска както следва:

1. Иск на Б. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени
имуществени вреди в размер на 275 000лв, представляващи невъзможност на
собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го
отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от
незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен

инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

2. Иск на К. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 275 000лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

3. Иск на И. С. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 275 000лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС.

4. Иск на Д. М. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 275 000лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го отдава под наем за период от 11.01.2011г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС.

Със същото разпореждане, съдът е приел, въз основа на уточняващата молба, че горните искове са обективно и субективно съединени при условията на кумулативност с искове за претърпени неимуществени вреди от същите ищци за същия период и от същия отменен административен акт, както следва:

1. Иск на Б. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 25 000лв, представляващи "отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

2. Иск на К. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 25 000лв, представляващи "отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

3. Иск на И. С. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 25 000лв, представляващи "отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

4. Иск на Д. М. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 25 000лв, представляващи "отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт,

емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС.

Тези иски са обективно и субективно съединени при условията на кумулативност с иски за законна лихва върху обезщетението за претърпени имуществени вреди в размер на 1 067 048.68лв, като за всеки от ищите размерът възлиза на 266 762.15лв. Със същото разпореждане, съдът е указал на страните, че този съдебен акт има характер на доклад от страна на съда относно вида и броя на предявените иски. Съдът е указвал на ищите, че носят тежестта в хода на производството да докажат елементите на фактическия състав на претендираната отговорност както следва: - вид и размер на претендираните вреди; /Видът и размерът на вредите не се презюмира от съда, а подлежи на доказване в производството по делото с допустими доказателствени средства/; - незаконосъобразност на сочения административен акт, от който се претендира да са настъпили вредите;- период на претърпяване на вредите;-причинната връзка между незаконосъобразния акт и претърпените вреди;-период и размер на претендираната законна лихва.

В съдебно заседание на 14.11.2012г адв. М. от името на ищите, след изслушване на заключението на съдебно-икономическата експертиза, на основание чл. 214 от ГПК увеличава размера на иска съобразно даденото заключение на в.л. в размер на 2 160 209.37лв съответно по $\frac{1}{4}$ за всеки от доверителите му, както и размера на лихвата върху тази претенция – в размер на 1 984 064.83лв /съответно по $\frac{1}{4}$ за всеки от доверителите му/, като заявява, че останалите параметри на исковите претенции се запазват. С определение в същото съдебно заседание, съдът е допуснал увеличение на размера на исковите за имуществени вреди на ищите съобразно заявеното от адв. М. при запазване на останалите параметри на исковата претенция на основание чл. 214 от ГПК.

В съдебно заседание на 05.12.2012г адв. М. от името на ищите моли съда да уважи исковите претенции по основание и размер. В писмени бележки адв. М. излага фактите по спора, претендира основателност на претенцията и прави искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът по исковите, ДНСК чрез юрк. М. А. оспорва предявените иски по основание и размер. Твърди, че по делото не се установява причинно-следствената връзка между отменения административен акт и причинените вреди. Прави искане за отхвърляне на исковите и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП чрез прокурор Димитрова приема исковите претенции за доказани по основание. Твърди, че размерът им е завишен.

АССГ, при извършена служебна проверка за допустимост на исковите претенции, приема същите за допустими:

Б. А., К. А., И. С., Д. М. предявяват обективно и субективно съединени иски при условията на кумулативност срещу ДНСК. Съгласно чл. 204 ал.1 от АПК: Иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. В конкретната хипотеза се доказва първия елемент на фактическия състав на претендираната отговорност, който се явява и предпоставка за допустимост на исковите: - наличие на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежен ред от съда, а именно: По делото са представени писмени доказателства, от които се установява, че разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на главен държавен

инспектор на ДНСК е отменено с решение № 8304/12.09.2007г на ВАС. По този първи елемент от фактически състав на отговорността страните в процеса не спорят: И адв. М., и юрк. А. и прокурор Димитрова приемат наличието на отменен административен акт по съдебен ред с влязло в сила съдебно решение.

Спорът между страните, касае настъпването на претендираните вреди, които да са в причинно следствена връзка с отменения административен акт. В тази насока, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На л. 13 по делото е представен и приет като писмено доказателство нотариален акт № 78/2000г, от който се установява, че Б. А., К. А., И. С., Д. М. са собственици с по ¼ ид.ч. на урегулирано дворно място, находящо се в [населено място], [улица], цялото с площ от 950 кв.м. , съставляващо имот с пл. № 25Б, заедно с построените в мястото масивна двуетажна къща от 129.24кв.м., фабрична сграда на пет етажа с индивидуализация съобразно представения нотариален акт за собственост.

Имотът е закупен от ищите Б. А., К. А., И. С., Д. М. с горния нотариален акт от Б. Х. П..

На л. 29 по делото е представен като доказателство договор за наем, сключен между [фирма], представлявано от Б. П. и В. М. М. с дата 22.04.1999г с нотариална заверка на подписите с предмет на договора: отдаване под наем на сутерен, партер и първи етаж без общ вход със стълбището и асансьора, както и без пасажа и двора на парцела, както и без портиерското помещение от пететажна сграда, находяща се на [улица]. Съгласно чл. 3 от договора, същият се сключва за срок от шест години и влиза в сила от момента на привеждане на помещенията, предмет на договора в годно за ползване състояние, но не по-рано от издаване на акт № 16 от Комисията по ЗТСУ.

На л. 25 по делото е представено и прието като доказателство разрешение за ползване № 13/11.01.2001г, издадено от държавен инспектор при ДНСК , с което се разрешава ползването на строеж „реконструкция и преустройство на търговско стопанска сграда, сутерен, партер и първи етаж, без общ вход със стълбището и асансьора, без портиерно помещение, без прохода”. Въпреки представения нотариален акт за собственост от 2000г на ищите върху процесния обект, в разрешението за ползване на част от него от 2001г е вписан като собственик на обекта, предмет на разрешението Б. Х. П., а инвеститор [фирма], представлявано от В. М..

От представените по делото съдебни решения – решение на СГС от 03.06.2010г по гр.д. № 2732/2004г, с което се оставя в сила решение от 04.03.2004 постановено по гр.д. № 9576/2000г по описа на СРС – л. 168 по делото е видно, че през 2000г ищите в настоящото производство са завели иск с правно основание чл.108 от ЗС срещу [фирма] [населено място], като с решението си съдът признава за установено по отношение на [фирма] [населено място], че Б. А., К. А., И. С., Д. М. притежават право на собственост върху фабрична сграда на пет етажа на [улица], като е осъдено ЕООД-то да предаде на Б. А., К. А., И. С., Д. М. владението върху тази сграда на основание чл. 108 от ЗС. В хода на производството, ответникът е противопоставял на ищите вписан договор за наем от 1999г, който, съгласно чл. 3 от договора за наем, влиза в сила към датата на издаване на разрешението за ползване/ от 2001г/.

Фактическият състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ, включва освен наличието на отмен административен акт и причинени вреди от същия, както и причинно-следствена връзка между този незаконосъобразен акт и причинените вреди.

По отношение на причинените вреди, в конкретната хипотеза се претендират имуществени и неимуществени такива, като за установяването им по основание и размер съдът е допуснал събиране на доказателства – СИЕ и разпит на свидетел. Въз основа на тези доказателства, съдът приема за доказани вредите, претендирани от ишците по основание. По отношение на размера обаче, съдът ще се произнесе след установяване на причинно-следствената връзка между незаконосъобразния административен акт и причинените вреди:

Според съда, следва да се обърне внимание на факта, че претенциите на ишците за причинени вреди в това производство могат да бъдат само и единствено от отменения като незаконосъобразен административен акт – разрешение за ползване. В действителност, в решението на ВАС, с което е отменено разрешението за ползване № 13/2001г на ДНСК като порок на същото се посочва, че е издадено на лице, което към момента на издаване не е било собственик на обекта – Б. П., като [фирма] се е ползвало от същото разрешение за ползване на база подписан договор за наем с предишния собственик. СГП застъпва становището, че безспорно е налице незаконосъобразен административен акт, от който са причинени имуществени и неимуществени вреди. Ответникът твърди, че вредите на ишците са причинени от незаконосъобразното поведение на трето лице – В. М., с който ишците са били в спор по чл. 108 от ЗС. АССГ обаче в тази насока приема следното:

Ишците претендират следните вреди като основание:

- имуществени вреди, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г,
- неимуществени вреди, представляващи "отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г.

Според АССГ в настоящия съдебен състав, претендираните неимуществени вреди като вид увреждане са последица от отменения като незаконосъобразен административен акт, като същите са заявени като претърпени неприятности в личен и семеен план, емоционален дискомфорт и отнето време именно във връзка с процедурата по отмяна на оспорвания административен акт, който като резултат е отменен с решение на ВАС. Периодът на заявената претенция е от датата на издаване на акта – 11.01.2001г до датата на отмяната му – 12.09.200г с решение на ВАС на РБългария № 8304 по адм.д. № 322/2007г – л. 15 по делото. Според съда в тази част, субективно съединените искове са доказани като основание, като доказана е и причинно-следствената връзка между претърпените неимуществени вреди и отменения административен акт. По делото е разпитан свидетел, в съдебно заседание на 05.12.2012г, Й. Ш., която познава жалбоподателите от 2000г. Същата заявява, че през лятото на 2000г ишците са закупили имот на [улица], за който впоследствие са водили дела. Свидетелката е била млад юрист по това време и е проявила интерес към случая. Заявява, че договорът за отдаване под наем, който е бил противопоставен на ишците е бил формулиран така, че е влизал в сила от датата на издаване на разрешение за ползване на лице, което по това време не е било собственик. По отношение на състоянието на ишците за периода на водене на делата свидетелката заявява, че същите са били видимо сериозно притеснени и изнервени. И. С. е пиел успокоителни, а съпругата му/колега на свидетелката/ й е споделяла постоянно

притесненията на цялото семейство. Същата е приемала успокоителни и е била силно притеснена през целия период от време. Свидетелката сочи, че лицата са били изнервени, делото и проблемите с него са били постоянна тема на разговорите им. Заявява, че ищците са водили различни дела – граждански, административни и наказателни. По делото са представени доказателства за образуване на наказателно производство по случая, прекратено поради изтекла давност. Според АССГ, при определяне на претенцията за неимуществени вреди следва да се направи разграничение между отделните възникнали в претендирания период отношения. Безспорно, проблемите на ищците са били причинени не само и единствено от издаденото разрешение за ползване от ДНСК, а и от наличието на вписан договор за отдаване под наем между праводателя на ищците и трето лице, ползвало имота предмет на разрешението за ползване. Вярно е също така, че същият договор за отдаване на имота под наем е нямало да влезе в сила, ако не е било издадено разрешението за ползване от ДНСК. Свидетелят обаче заявява изнервеност, раздразнителност, притеснение на ищците от и по време на „водените дела”, които са били граждански, наказателни и административни. АССГ, както погоре заяви е направил доклад по предмета на исковата претенция и в първото по делото съдебно заседание страните са се съгласили с предмета на доклада, съгласно който претенцията за неимуществени вреди представлява: - отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г. тоест, така заявена претенцията срещу ДНСК касае само неимуществените вреди причинени през периода и в процедурата по отмяна на оспорвания административен акт. Безспорно ищците през този период са претърпели и неимуществени вреди при воденето на гражданско и наказателно производство, но последното е прекратено като погасено по давност, а по отношение на гражданския спор, обезщетение за вреди могат да се търсят по друг ред пред общия съд. Свидетелката говори за общо разстройство и притесненост на ищците по време на водене на делата, като според съда, за да се стигне до същото, има извършени действия на причиняване на вреди от различни лица: От една страна е незаконосъобразния административен акт на ДНСК, но от друга страна е поведението на праводателя на ищците и държателя на имота на основание противопоставен договор за наем. Дори и като основание за влизане в сила на договора за наем да е изписано снабдяването с разрешение за ползване, то не може да не се взема предвид съществуването на противоправно поведение на повече от един правни субекти. Ето защо, съдът не споделя напълно становището на нито една от страните по делото: Безспорно има причинени неимуществени вреди и част от тях са в причинно-следствена връзка с издаден от ДНСК незаконосъобразен административен акт – отменено разрешение за ползване, но друга част от вредите са причинени от поведение на трети лица – праводателя на ищците по договора за продажба и трето лице – държател на обекта, като последният е ползвал имота на основание подписан договор за наем. АССГ като административен съд дължи произнасяне за неимуществените вреди така както са заявени: - отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения" за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г. Тоест, за да определи размера на тази претенция, съдът приема, че същата е заявена като обща сума от 100 000 лв за четиримата ищци. Касае се за

неимуществени вреди за период от шест години, като всеки от ищите претендира обезщетение от по 25 000лв за целия период. Съдът приема, че безспорно са налице неимуществени вреди, но предвид наличието и на други обстоятелства, довели до причиняването им, следва да се присъди на ищите обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 50 000лв общо или по 12 500лв на ищец, като същото обезщетение е за претърпени от тях неимуществени вреди - отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г. /по 2083лв на година/. За разликата над 50 000лв до 100 000лв исковата претенция следва да се отхвърли. Според съда, в настоящото административно производство не може да се търси обезщетение за претърпени имуществени вреди от неправомерни действия на трети лица – праводателя на ищите и държателя на имота на основание – договор за наем: От една страна чл. 1 от ЗОДОВ вменява в компетентност на административните съдилища да разглеждат само спорове за претенции за обезщетения за вреди от актове и действия на административни органи и длъжностни лица. На следващо място – заявената от ищеца претенция е само и единствено за обезщетение за неимуществени вреди в процедура по отмяна на оспорвания административен акт. Според съда, решението по настоящото дело не преклудира правата на ищите да търсят обезщетение пред общия съд за претърпени неимуществени вреди от неправомерни действия на трети лица – праводателя на ищите и държателя на имота на основание – договор за наем.

По отношение на претендираните имуществени вреди: Същите са заявени според доклада на съда, приет от страните, като имуществени вреди, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г. Тук също се касае за преплитане на отношения както съдът посочи погоре при изясняване на основанието и причинната връзка относно неимуществените вреди. Безспорно, въз основа на представените по делото решения на СРС/СГС се установява, че след закупуването на имота през 2000г ищите са установили наличие на вписан договор за отдаване под наем на част от обекта на продажба между праводателя им и трето лице. Третото лице – държател на основание договор за наем, безспорно е налично към претендирания период на претърпени имуществени вреди, като невъзможността на собственика да ползва имота си и да го отдава под наем е обусловена и от поведението на тези две лица. И дори по делото да е представено решение на СГС, влязло в сила, от което е видно, че е уважен иск с правно основание чл. 108 от ЗС с ищици, ищите в настоящото производство и ответник – държателя по договора за наем, АССГ няма компетентност да пресъжда вреди от неправомерно поведение на трети лица, различни от административни органи и длъжностни лица. Компетентността на административния съд по чл. 1 от ЗОДОВ е ограничена само доколкото се претендират вреди от незаконосъобразен административен акт на административен орган. В случая, такъв се явява отмененото разрешение за ползване на ДНСК, но то касае ползване на част от имота, предмет на нотариален акт № 78/2000г – само реконструкция и преустройство на търговско-стопанска сграда, сутерен, партер и първи етаж, без общия вход със стълбището и асансьора, без портиерното помещение, без прохода и останалата част от пететажната сграда. По отношение на размерът на претендираното обезщетение за имуществени вреди, следва да се съобрази както че то се дължи само за обекта, предмет на разрешението за

ползване – в тази насока е допусната съдебно-икономическа експертиза, така и факта, че невъзможността за ползване не е обусловена само и единствено от факта на издаденото незаконосъобразно разрешение за ползване. От изслушаната по делото СИЕ се установява, че наемната цена на процесния имот, предмет на отмененото разрешение за ползване за периода от 11.01.2001г до 12.09.2007г възлиза на 2 160 209.37лв. Тази сума се претендира от ишците като обезщетение за претърпени имуществени вреди от невъзможността да ползват процесния имот или да го отдават под наем. Съдът не споделя становището на ответника, че по далето липсва договор за наем, сключен от ишците, за да претендират те размер на обезщетение съобразно този договор за наем. Според АССГ ишците дори нямат изявление в тази насока. Същите в продължение на шест години, визирани в исковата молба са лишени от право да ползват имота си като претендират обезщетение за това. Тъй като се касае за производствена сграда, претендираното обезщетение молят да се изчисли като средна наемна цена за отдаване на имота под наем за този период. От заключението на в.л. е видно, че за изготвянето ѝ е извършен оглед на имота, предмет на разрешението за ползване, проучени са документите по делото и е направено проучване на средните наемни цени на търговски площи в централната част на [населено място], сходни с процесния имот. Съдът приема експертизата като мотивирано отговаряща на поставените въпроси за определяне на средна наемна цена на имота, предмет на разрешението за ползване. Експертът посочва използваните източници на информация, като въз основа на определената средна наемна цена за имоти със сходни характеристика за процесния период за кв.м. определя наемната цена за целия имот, предмет на разрешението за ползване за сочения период. Съдът приема, че така определената средна наемна цена може да представлява обезщетение за ишците за претърпените от тях имуществени вреди от неползване на имота в продължение на шест години, но и тук, за да се определи точния размер на обезщетението следва да се обърне внимание на факта, че невъзможността за ползване се дължи не само на издаденото незаконосъобразно разрешение за ползване, но и на други налични факти – договор за наем на трето лице. Дори и договорът за наем да е обвързан със срок на действие от издаване на разрешението за ползване, същият не може да се изключи като факт, в резултат на който настъпва невъзможността на ишците да ползват имота си. Тъй като договорът обаче е правопораждащ факт на гражданското право, съдът в рамките на това административно производство не може да пресъжда обезщетение от неправомерно поведение на лица, различни от административния орган и длъжностни лица по чл. 1 от ЗОДОВ. Ето защо, според АССГ в конкретния случай и по отношение на имуществените вреди следва да се присъди обезщетение в размер, който е съобразен с това, че вредите са резултат не само на незаконосъобразния административен акт, но и друг наличен правопораждащ факт на гражданското право – договор за отдаване под наем, поради което и размерът им следва да се определи като такъв възлизащ на 1 080 104.69лв./1/2 от претендираното/. Останалата част от претенцията ишците могат да заявят пред общите съдилища на основание разпоредбите на ЗЗД.

Като заключение, съдът приема, че следва да посочи, че в случая се касае за едно производство за претендирано обезщетение, като по безспорен начин в хода на производството се установява, че вредите не са последица само и единствено от незаконосъобразен административен акт, а от преплитане на факти и обстоятелства касаещи както административни, така и граждански правоотношения.

Административният съд няма компетентност да пресъжда обезщетение на лица за вреди претърпени от правопораждащи факти на гражданското право, а само и единствено от незаконосъобразни административни актове на административни органи, незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица. Ето защо, при определяне на размера на обезщетението съобразявайки горното, съдът приема, че следва да се определи обезщетение в размер на половината от претендираното такова, тъй като невъзможността за ползване на обекта за процесния период е обусловена както от издадения незаконосъобразен административен акт, така и от наличието на договор за отдаване на имота под наем и спор между две равнопоставени страни с правно основание чл. 108 от ЗС. Дори и договорът за отдаване под наем да е обусловен от издаването на разрешение за ползване, то първият не може да се изключи като съществуващ факт, от който са настъпили вреди за ищеца. Въз основа на този договор за наем едно трето лице през процесния период е ползвало реално процесния имот, като е противопоставяло същия договор на собствениците на обекта и с действията си не е допуснало ищите да ползват обекта. По отношение на размера на претендираната лихва: Съобразно заключението на СИК, същата за главница от 2 160 209.37лв имуществени вреди възлиза на 1 984 064.83лв, като предвид пресъдената от съда главница в размер на 1 080 104.69лв лихвата върху половината от главницата възлиза на 540 052,34лв.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема за доказани обективно и субективно съединените искове по чл. 1 от ЗОДОВ при условията на кумулативност както следва:

1. Иск на Б. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване №13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

2. Иск на К. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

3. Иск на И. С. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

4. Иск на Д. М. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв, представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период

от 11.01.2011г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г. Исковете за неимуществени вреди:

1. Иск на Б. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

2. Иск на К. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

3. Иск на И. С. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

4. Иск на Д. М. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

Искове за законна лихва върху главницата за претърпени имуществени вреди:

1. Иск на Б. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за законна лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

2. Иск на К. А. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за законна лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

3. Иск на И. С. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за законна лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

4. Иск на Д. М. срещу ДНСК с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за законна лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

В останалата част до претендирания размер исковете следва да бъдат отхвърлени.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателят се дължат разноски - изцяло за държавна такса и възнаграждение за в.л., съответно - 10лв – държавна такса; 200лв депозит за в.л. – съгласно чл. 10 ал.3 изр.1 от ЗОДОВ. По отношение на размера на

адвокатското възнаграждение - 1000лв, следва да се приложи чл. 10 ал.3 изр. 2 от ЗОДОВ, като съдът следва да пресъди $\frac{1}{2}$ съобразно уважената част на исковите претенции – в размер на 500лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА ДНСК да заплати на основание чл. 1 от ЗОДОВ :

1. На Б. А. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване №13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

2. На К. А. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

3. На И. С. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

4. На Д. М. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2011г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменено като незаконосъобразно с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

5. На Б. А. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

6. На К. А. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности

в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

7. На И. С. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

8. На Д. М. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500лв, представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001г до 12.09.2007г, причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001г на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007г по адм.д. № 322/2007г.

9. На Б. А. законната лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

10. На К. А. законната лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

11. На И. С. законната лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

12. На Д. М. законната лихва върху пресъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09лв.

ОТХВЪРЛЯ ИСКОВИТЕ ПРЕТЕНЦИИ ДО ПЪЛНИЯ ИМ ПРЕТЕНДИРАН РАЗМЕР. ОСЪЖДА ДНСК да заплати на Б. А., К. А., И. С. и Д. М. разноси по делото в размер на 710лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

.....